

ANNA LIIN JESSEN

Anna Liin Jessen havde aldrig selv troet, at hun skulle flytte til Aarhus. Men da studiet skulle vælges, faldt valget på dramaturgi, som kun kunne læses i Aarhus. Derfor måtte Anna tage turen fra København til Aarhus – et valg hun ikke siden har fortrudt.

En af de første gange, jeg var i Aarhus, var i slutningen af min folkeskoletid. På det tidspunkt sagde Aarhus mig faktisk ingenting. Jeg kendte ingen i byen og havde intet forhold til stedet. Min mor pegede ind mod kollegierne i universitetsparken og sagde: "Det kan være, du kommer til at bo derinde engang." Og jeg tænkte "Det kommer jeg i hvert fald ikke til. Hvad skulle jeg dog der?". Jeg skulle til starte i gymnasiet i København og hvad skulle jeg flytte til Aarhus for?

Jeg forbinder Aarhus med enten et sted, man bor og elsker (forhåbentlig) eller et sted, man længes tilbage til efter at være flyttet væk eller et sted, man simpelthen ikke kan forstå, hvorfor man nogensinde skulle flytte til. Det lader til at mange københavnere og sjællændere hører til sidste gruppe, selvom det er en stor fordomsfuld generalisering. Se, hvor jysk, jeg er blevet!

Efter et par sabbatår søgte jeg ind på dramaturgi (som nu er udskiftet med filosofi på kandidaten) i Aarhus. En uddannelse, der ikke findes andre steder i Danmark. Jeg kendte ingen, og derfor var det et stort og skræmmende skridt, der skulle tages. Den første tid var præget af ensomhed og længsler efter venner og familie langt langt væk. Eller det følte i hvert fald langt langt væk. Jeg boede i et minikollektiv, jeg ikke var særlig glad for. Men da jeg først startede på studiet og flyttede til et andet kollektiv, følte jeg mig straks hjemme. Så hvad var det, der fik mig til at føle mig hjemme? Der er selvfølgelig en masse andre ting end byen i sig selv, der er på spil, når man skal tale om at føle sig hjemme. Men Aarhus dannede rammerne for det. Vi hyggede os rigtig meget i kollektivet, og her mødte jeg også min kæreste, jeg nu bor sammen med et andet sted. Jeg sidder i dette øjeblik og skriver som en gravid kvinde. Og hvad er mere hjemligt end det? Aarhus er mit hjem. Jeg længes hjem efter nogle dage på Sjælland. Jeg længes hjem til mit trygge sted. Aarhus er et trygt sted for mig. Selvom her er masser af mennesker er det roligt, i hvert fald på en helt anden måde end København. Engang kom min gode sjællandske veninde på besøg hos mig i Aarhus, og da hun kom ind ad døren, fortalte hun begejstret om sin bustur fra banegården til mit hjem; om hvordan en kvinde havde siddet oppe foran ved siden af buschaufføren og om hvordan denne kvinde i en lang talestrøm havde fortalt den ene ligegyldighed efter den anden. Buschaufføren havde ikke protesteret det mindste, men havde lyttet og talt med så godt han kunne. Det var min veninde ikke vant til, og det gjorde hende meget glad. Tænk hvis vi bare kunne være en lille smule mere nærværende i vores dagligdag. Aarhusianerne er det en lille smule mere end københavnernes på trods af, at det også er en stor by.

Summa summarum: min mor fik "ret", så mange år tidligere. Jeg boede faktisk på parkkollegierne i en overgang.